

РЕШЕНИЕ

№ 4540

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3372** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

АССГ е сезиран от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински надзор /ИАМН/ с жалба срещу решение № 716 от 12.02.2023 г. на СРС, 10 с-в по анд № 2654/2022 г., с което е отменено издаденото от него Наказателно постановление /НП/. Моли решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира разноски.

Ответникът твърди, че жалбата е неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С атакуваното пред СРС НП от 16.01.2021 на Н. И. И. в качеството ѝ на лекар към Център за спешна медицинска помощ [населено място] е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл. 116б, ал. 1 от Закона за лечените заведения /ЗЛЗ/ за нарушение на Наредба № 3 от 06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“ /Наредба 3/2017/: Глава втора „Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност „Спешна медицина“, Раздел 4 „Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документирани“, т. 8 „Клинично

документирани на спешния случай“, т. 8.1 „Навременно, прегледно, кодирано по подходящ начин и точно отбелязване в специфичния за дейността документооборот при спешен пациент“ на анамнестични данни за болния и предприети терапевтични стъпки и действия /т. 8.1.1 и т. 8.1.6/.

НП е издадено след извършена проверка на основание Заповед от 19.07.2021 г., изменена със Заповед от 30.08.2021 г., във връзка със сигнал от В. М. относно неказване на адекватна спешна медицинска помощ на съпруга ѝ И. А. М., довели до смъртта му.

В НП и в Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ са описани попълнените и непопълнените от д-р Н. И. данни във фиша за спешна медицинска помощ /л. 17/, като от него действително се установява, че не е посочена Анамнеза, нито са предписани лекарства и дози. В документ У.Ф. 257 № 044002 /л. 18/ същевременно е вписано, че поводът за повикване е Ковид 19, като лицето е имало силен задух. В обяснението си /л. 19/ по повод извършваната проверка д-р И. е посочила, че пациентът не е тестван с бърз Аг-тест, както и че не е хоспитализиран предвид тежката ситуация с наличните места в съответните болнични отделения.

От правна страна:

При издаване на Наказателното постановление, както и при съставяне на Акта за установяване на допуснатото от И. административно нарушение /АУАН/ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Настоящият състав не споделя изводите на СРС за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН в отсъствие на И., доколкото правото ѝ на защита не е било ограничено. Факт е, че същата е била редовно поканена за съставяне на АУАН, не се е явила на 10.11.2021 г., при което АУАН е съставен в нейно отсъствие на 11.11.2021 г., но ѝ е редовно и своевременно връчен на 15.11.2021 г., като И. е изложила в него възраженията си. Следователно правото ѝ на защита по никакъв начин не е било накърнено, поради което и НП не може да бъде отменено на соченото от СРС процесуално основание.

Констатираното от проверяващия орган административно нарушение е надлежно индивидуализирано, съдържа необходимото описание на съставомерните елементи от фактическия състав на нарушението, посочени са конкретните законови разпоредби, нарушени с това деяние и съответните норми, въз основа на които следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Въз основа на горното, съдът намира, че с процесното НП ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията, и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, вменено на нарушителя, поради което по своята форма и съдържание, то отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН от формална страна. НП е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117 от ЗЛЗ.

Относно материалната законосъобразност на атакуваното НП:

Съгл. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.

Приложима в случая е Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", издадена съгл. пар. 2 от Заключителните ѝ разпоредби

на основание чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. Съгл. т. 8.1.1 и т. 8.1.6 от Глава втора, раздел 4 на Наредба № 3/2017 г. клиничното документиране на спешния случай включва отразяване на анамнестични данни за болния и предприетите терапевтични стъпки и действия.

В Наредба № 25 от 4.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ е уреден образецът на Ф. за спешна медицинска помощ. В тази наредба не се съдържат конкретни правила за поведение - относно начина на документиране на спешния случай, няма и административно-наказателни разпоредби.

Чл. 116б от ЗЛЗ предвижда ангажиране на административно-наказателната отговорност на физическите лица при извършване на дейност в лечебно заведение /ал.1/, както и на юридическите лица – лечебните заведения /ал. 2/. За физическите лица, извършващи дейност в лечебно заведение по чл. 10 от ЗЛЗ е предвидена глоба от 1500 до 3000 лв.

Събраните в хода на съдебното производство пред СРС доказателства не налагат извод за фактическа обстановка, различна от възприетата такава от наказващия орган. Тя установява неизпълнение от страна на И. на задълженията ѝ относно надлежното документиране на спешен случай чрез попълване на съответната медицинска документация, като изискванията за това са ясно и конкретно регламентирани в Глава втора, Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране", т. 8 "Клинично документиране на спешния случай" от Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", издадена от министъра на здравеопазването, във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, като изисква "8. 1. Навременно, прегледно, кодирано по подходящ начин и точно отбелязване в специфичния за дейността документооборот при спешен пациент на: 8.1.1. анамнестични данни за болния; 8.1.6. предприети терапевтични стъпки и действия; 8.1.7. заключение и клинично разрешаване на случая.

Приложената санкционна разпоредба на чл. 116б, ал. 1 от ЗЛЗ ангажира административнонаказателната отговорност на тези субекти, които извършват дейност в лечебно заведение по чл. 10 от закона в нарушение на разпоредбите на ЗЛЗ и на нормативните актове по прилагането му, като е предвидена отговорност именно за физическите лица, които осъществяват спешна медицинска помощ (извършващи дейност в ЦСМП – арг. чл. 10, т. 1 от ЗЛЗ) в нарушение на нормативните изисквания. Определеното наказание глоба в размер на 2000 лева е към минимума, поради което не следва да бъде ревизирано.

АССГ не споделя мотивите на СРС, че приложима била Наредба № 25 от 4.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ, тъй като в нея не се съдържат конкретни правила за поведение и изисквания към попълването на медицинската документация, които са уредени в Наредба 3/2017 г. В случая, от приложения фиш за спешна медицинска помощ безспорно се установява, че И. не е попълнила нито анамнеза на прегледаното лице, нито графата относно предписаните лекарства и дози. При това положение не е налице посоченото от СРС разминаване между словесното описание на нарушението и сочените за нарушени правни норми. Безспорно в документа – фиш за медицинска помощ, няма анамнеза, нито заключение на лекаря относно необходимото лечение. В наредба 25/1999 г. няма разписани изисквания относно начина на попълване на графите във фиша за медицинска помощ, тъй като такива правила се съдържат в приложената от адм.-наказващия орган Наредба 3/2017, в т. 8.1

от която е описано какво трябва да се попълни в специфичния за дейността документооборот при спешен пациент, в случая във въпросния фиш. Няма как И. да е нарушила чл. 15, ал. 1, т. 1 от Наредба 25/1999 г., както сочи СРС, тъй като текстът на тази норма гласи, че екипите за спешна помощ попълват "Ф. за медицинско обслужване от спешен екип" за всеки прегледан пациент (приложение № 3) в два екземпляра - един за архива на ЦСМП и един за пациента. Такъв фиш безспорно е попълнен, а конкретните данни, които следва да бъдат вписани, са регламентирани в обсъжданата по-горе т. 8 на Наредба 3/2017 г.

АССГ не споделя изводите на СРС за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Действително нарушението на И. е формално, без в състава му да се изисква настъпването на вредоносен резултат, макар такъв да е налице – прегледаният пациент на 52 г., за който е била повикана спешна помощ поради силен задух от Ковид 19, впоследствие е починал. Този резултат не е елемент от фактическия състав на вмененото на И. нарушение, но настъпването му не може да бъде игнорирано като факт от обективната действителност и както СРС сам е посочил, е предпоставка за търсене на друг вид отговорност - наказателна, която не е предмет на настоящото дело.

С или без настъпването на смъртен случай, предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН не са налице, тъй като случаят не представлява по-малка обществена опасност от подобните му. Възрастта на нарушителя сама по себе си не е основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като това би означавало на практика всички издадени НП спрямо млади лица да бъдат отменяни на това основание, което е нелогично и не намира опора в закона. Други обстоятелства, които да обуславят приложение на чл. 28 ЗАНН, не са налице.

С оглед на изложеното законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на И.. НП следва да бъде потвърдено, а решението на СРС – отменено изцяло.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ответникът по касация следва да заплати на Изпълнителна агенция Медицински надзор сумата от 160 лева – юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции, каквото е претендирано пред СРС и пред АССГ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 716 от 12.02.2023 г. на СРС, 10 с-в по анд № 2654/2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-112 от 16.12.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински надзор, и вместо това:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП-112 от 16.12.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция Медицински надзор, с което на Н. И. И. в качеството ѝ на лекар към Център за спешна медицинска помощ [населено място] е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл. 116б, ал. 1 от Закона за лечените заведения за нарушение на Наредба № 3 от 06.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина.

ОСЪЖДА Н. И. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция Медицински

надзор направените пред СРС и АССГ разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 160 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.